

Bijbels perspectief

Het woord van de week

Galaten 5:22

Maar de vrucht van de Geest is liefde, blijdschap, vrede, lankmoedigheid, vriendelijkheid, goedheid, trouw, zachtmoedigheid, zelfbeheersing.

In Romeinen 6:3 spreekt de apostel Paulus over het wandelen 'in nieuwheid des levens'. In datzelfde hoofdstuk laat hij weten hoe dat wandelen werkelijkheid kan worden. Hij geeft namelijk als enige voorwaarde daartoe aan, het met Jezus meegekruisigd zijn. De oude mens moet sterven, wil de nieuwe leven. De graankorrel moet in de aarde wil ze vrucht dragen.

Menigeen die gelooft en belijdt dat Gods Geest nog steeds op dezelfde manier werkt als direct na de allereerste Pinksterdag, strekt zich meestal wat graag en gretig uit naar de gaven van Gods Geest. Veelal heeft het er dan de schijn van dat de gaven belangrijker zijn dan de vrucht en dat, terwijl Jezus zo nadrukkelijk over de noodzaak van vrucht dragen heeft gesproken (Joh. 15:1-8). In het vrucht dragen wordt, zegt Hij, de Vader verheerlijkt (Joh. 15:8).

Over de gaven van Gods Geest wordt zo in Gods Woord nergens gesproken. Daar waar vrucht dragen ontbreekt of amper zichtbaar wordt, wordt niets dan wel bijna niets, getuigend openbaar van het karakter van Jezus. Het 'gij geheel anders' waarover Gods Woord spreekt in Efeze 4:20 komt niet verder dan het niveau van de ziel. Onbalans is troef, en het gevaar van excessen ligt reëel op de loer. Sterker, de Bijbel laat weten dat zo niet alleen de ziel domineert, maar dat zelfs het vlees de volle ruimte kan krijgen.

Juist het tegengesteld zijn van vlees en Geest wordt in Galaten 5 benadrukt. Ze zijn 'vijand' van elkaar. Waar 'het vlees' de ruimte krijgt (Gal. 5:19-21), leeft de oude mens en zal Gods Geest zich niet openbaren, ook al manifesteren zich haar gaven. Van dat laatste is op zeker ogenblik de gemeente van Corinthe een sprekend voorbeeld.

Onze tijd wordt gekenmerkt door het te pas en te onpas spreken over sociaal gedrag, sociale vaardigheden, sociaal functioneren en het tegendeel daarvan, het sociaal disfunctioneren. Juist dat laatste vormt een probleem. Paulus kent hier, als het gaat om de christen, maar één omschrijving: werken van het vlees. De mens die vanuit zijn in zonde gevallen zijn, ondanks bekering en wedergeboorte als onveranderd leeft. Om naar 'het vlees' te leven hoef je dus niet onbekeerd te heten.

Om sociale vaardigheid te trainen zijn er intussen tot in de kerk trainingen, los van Gods Woord, ontwikkeld (al wordt er hier en daar gepoogd dergelijke trainingen met een enkele tekst op te leuken). Een van die trainingen die binnen de gemeente her en der voet aan de grond krijgt is: 'Kanjers in de kerk' en ontwikkeld op basis van de op veel scholen gebruikte Kanjertraining. Hoe triest dat een dergelijke ontwikkeling laat zien dat er geen oog meer is voor de veranderende kracht in en door Gods Geest. De gelovige in onbalans. Wat bent u, wat wilt u zijn? Kanjer of vrucht drager, iemand die in *nieuwheid des levens* wandelt, geheel anders in en door Christus? Jezus het middelpunt van alles?